

A **D-i** Ítéletábra a dr. Partizer Éva ügyvéd (FÉL NEVE.) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME., Cg...., adószáma: ...) felperesnek -, a Dr. Sipka Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME; ügyintéző: dr. Sipka Péter ügyvéd) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME., Cg....; adószáma: ...) alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indult perében a **D-i** Törvényszék 2016. június 20. napján meghozott 6.G.40.093/2015/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett és 18. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 (Tízezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az alperes megrendelése alapján a felperes 2012. május 5. napján a **CÉG1 O-i** telephelyéről 2 db kanapét, 4 db fotelt, 2 db asztalt, továbbá párnákat szállított közúton a **ÉTTEREM NEVE** étterembe, amiket a címzett részére e napon hiánytalanul átadott. E fuvarfeladat 140 970 Ft összegű díjáról a felperes ... sorszám alatt állított ki számlát.

Az alperes megrendelése alapján a felperes 2012. május 7. napján 8 db szürke asztallapot, 4 db Wenge asztallapot, és további 8 db asztalvázat szállított közúton **A-ból** a **ZRT NEVE V-i** és **B-i** telephelyeire, amiket a címzett részére e napon hiánytalanul átadott. E fuvarfeladat 60 960 Ft összegű díjáról a felperes ... sorszám alatt állított ki számlát.

Az alperes 2012. május 16. napján megrendelést adott a felperes részére 45 000 Ft + áfa fuvardíj ellenében a nála lévő áruk **D-be** történő szállítására, valamint 1 db mintaszéknek a **CÉG2 O-i** telephelyéről a **KFT NEVE** szolnoki címére történő fuvarozására. E megrendelés alapján a felperes 2012. május 21. napján a mintaszéket átadta a **KFT NEVE**-nek, egyebekben azonban a megrendelést nem teljesítette. E fuvarfeladat 57 912 Ft összegű díjáról a felperes ... sorszám alatt állított ki számlát.

A felperes ... sorszám alatt számlát bocsátott ki alperes felé 12 db asztallap és 5 db asztalváz **O-ból** és **A-ból** történt fuvarozásának 42 000 Ft összegű díjáról. A ... sorszámú számlájában pedig az alperestől további 233 426 Ft megfizetését kérte, amely az alperes megbízása alapján az osztrák T. GmbH-től általa vásárolt 2 db asztallap árát és tárolásának díját, továbbá az alperes megbízásai alapján külföldre történt eredménytelen kijárási költségeit foglalta magában.

Az alperes a felperes megjelölt számláit nem egyenlítette ki, arra hivatkozott ugyanis, hogy a felperes által tárolt bútorokat többször megkísérelte elszállítani, ez azonban a felperes hibája miatt

nem sikerült, így a bútorokat más forrásból újra be kellett szereznie. Ezért az alperes a ...sorszám alatt kiállított számlájában 323 977 Ft megfizetését követelte a felperestől, amely az ott felsorolt 17 db asztalváz ismételt beszerzésének költségeit tartalmazta.

A felperes „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 389. §-a alapján 535 268 Ft és járulécai megfizetése iránt terjesztett elő keresetet az alperessel szemben, amelyben az általa kiállított számlákban foglalt fuvardíj, vételár és tárolási díj megfizetését kérte.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elismerte, hogy a felperest a ... sorszámú számlában foglalt 60 960 Ft, valamint a ... sorszámú számlában foglalt

57 912 Ft-ból - a mintaszék leszállítása okán - 20 000 Ft fuvardíj megilleti, ezt meghaladóan azonban vitatta a felperes követelését. Állította, hogy a ... sorszámú számlában foglalt 140 970 Ft fuvardíjjal azért nem tartozik, mert a **ÉTTEREM NEVE** étteremben átadott termékeken felül a felperesnek további 13 db asztalvázat kellett volna leszállítania a címzettnek, amit nem teljesített. A ... sorszámú számlában foglalt fuvarfeladatot az alperes nem tudta beazonosítani, a ... sorszámú számlában felsorolt vételárat, tárolási díjat és fuvardíjat pedig azért nem ismerte el, mert állította, hogy a felperes által tárolt bútorokat épp a felperes hibájából nem tudta átvenni.

Az alperes beszámítási kifogást is előterjesztett, állította ugyanis, hogy a felperes részéről át nem adott, de általa egyszer már kifizetett árukat ismét megrendelte és kifizette az olasz **CÉGI**-nek, ezért a felperes felé hibás teljesítésből eredő kártérítés jogcímén 323 977 Ft követelése áll fenn.

A felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy az alperes megrendeléseinek eleget tett, az általa tárolt árukat pedig az alperes a saját hibájából nem vette át tőle.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 221 930 Ft-ot, ezen összegből 140 970 Ft után 2012. június 5. napjától,

60 960 Ft után 2012. június 7. napjától, 20 000 Ft után pedig 2012. június 21. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és megállapította, hogy a perrel felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes a ... számú számlában megjelölt fuvarfeladat tekintetében igazolta, hogy az alperes 2/A/2. sorszám alatt csatolt megrendelése alapján az ott megjelölt árukat a címzettnek átadta. Az alperes ugyanakkor nem bizonyította, hogy a leszállított árukon felül további 13 db asztalváz fuvarozását rendelte meg a felperestől, ezért a felperest e számlában foglalt 140 970 Ft fuvardíj - a régi Ptk. 488. §-ának (1) bekezdése alapján - teljes összegben megilleti.

Megállapította azt is, hogy a ... számú számlában foglalt követelést az alperes elismerte, így további 60 960 Ft fuvardíj tartozása áll fenn. A ... számú számlával érvényesített 57 912 Ft fuvardíj tekintetében pedig arra a következtetésre jutott, hogy a felperes az alperes írásbeli megrendeléséből csak az 1 db mintaszék **O**-ból **SZ**-ra történő fuvarozását teljesítette, így őt az alperes elismerő nyilatkozata folytán - a korábban megjelölt jogszabályhely szerint - 20 000 Ft fuvardíj illeti meg, az ezt meghaladó kereset tehát nem megalapozott.

Elutasította az elsőfokú bíróság a ... és ... sorszámú számlákban foglalt fuvar költség, vételár és tárolási költség megfizetésére irányuló keresetet is arra hivatkozással, hogy a felperes nem igazolta: milyen megrendelés alapján, pontosan milyen árut, kinek adott át, továbbá azt sem, hogy az általa követelt tárolási költség mi alapján és milyen összegben merült fel.

Végül az elsőfokú bíróság elutasította az alperes beszámítási kifogását is. Megállapította ugyanis, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felperes hibájából pontosan mely árukat rendelt meg és fizetett ki kétszer.

Az alperes a pontosított fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének marasztaló rendelkezését változtassa meg és a felperes teljes keresetét utasítsa el. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárás során csatolt okiratokkal, továbbá **M.L.K.** aggálymentes tanúvallomásával bizonyította, hogy a felperes hibájából az ...sorszámú számlájában feltüntetett termékeket kellett az abban foglalt ellenérték fejében ismételtlen megrendelnie és kifizetnie az olasz gyártó felé.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében azt kérte, hogy az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét annak helyes indokaira visszautalással hagyja helyben.

A fellebbezés megalapozatlan.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben elutasító rendelkezése ellen nem terjesztett elő fellebbezést, ezért a sérelmezett határozat ebben a részében „A polgári perrendtartásról szóló” 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján (rész)jogerőre emelkedett. Mivel pedig az alperes a fellebbezésében csak a beszámítási kifogásának elutasítását sérelmezte, az ítéletábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezéseit, azaz az alperest marasztaló részét bírálta felül, s ennek keretében azt vizsgálta meg, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította-e el az alperes beszámítási kifogását.

Ennek eredményeként pedig az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ebben a körben a jogvita elbírálása szempontjából jelentős tényeket feltárta, a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott. Az alperes fellebbezésében foglaltak nem voltak alkalmasak a jogszerű döntés megváltoztatására.

Az alperes ugyanis hibás teljesítésből eredő kártérítés jogcímén támasztott beszámítási kifogást a keresettel szemben. Ezért a régi Ptk. 318. §-ának (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó régi Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján e kifogás csak akkor lett volna megalapozott, ha az alperes igazolja, hogy:

- az ... sorszámú számlájában foglalt 17 db asztalváz leszállítására vonatkozóan fuvarozási szerződést kötött a felperessel;
- a felperes azonban szerződésszegést követett el, hiszen e fuvarfeladatot nem teljesítette; ezért
- az alperest kár érte, ugyanis e termékeket a gyártótól újra meg kellett rendelnie, s így a gyártó felé e termékek vételárát kétszer kellett kiegyenlítenie [Pp. 164. § (1) bek.].

Ezen bizonyítási kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget, hiszen már azt sem tudta igazolni, hogy az ...sorszámú számlájában foglalt 17 db asztalváz fuvarozását a felperestől megrendelte, így nem bizonyította, hogy a felek között ebben a körben fuvarozási szerződés jött létre. A szerződés megkötését alátámasztó okirati bizonyíték ugyanis nem állt rendelkezésre, ennek hiányában pedig e bizonyítási kötelezettség teljesítéséhez az alperes volt ügyvezetőjének, **M.L.K.**-nak a tanúvallomása nem volt elegendő.

Mivel az alperes a szerződés megkötését nem igazolta, nem tudta bizonyítani azt sem, hogy a felperes szerződésszegést követett el, azaz a termékeket a címzetteknek - erre irányuló szerződéses kötelezettsége ellenére - nem adta át.

Végül helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperes 12. sorszámú beadványához csatolt okirati bizonyítékok nem igazolták, hogy az alperes pontosan mely termékeket, milyen célra rendelt meg, így az alperes nem bizonyította, hogy melyek voltak azok a

termékek, amelyeket valóban kétszer kellett kifizetnie. Az alperes 12. sorszáma alatt benyújtott okirati bizonyítékai csak annak bizonyításához voltak elegendőek, hogy az alperes az ott felsorolt termékek vételárát az ott írt időpontokban a gyártónak megfizette, ez azonban a beszámítási kifogás tárgyát képező követelés fennállását még nem igazolta.

A kifejtettek miatt az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el az alperes beszámítási kifogását, ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes köteles megtéríteni a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes jogi képviselője munkadíjából származó másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítélet tábla „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (1), (3) és (5) bekezdései alapján 10 000 Ft-ban határozta meg, s arra a felperes jogi képviselőjének alanyi mentessége folytán általános forgalmi adót nem számított fel.

Az alperes pedig a másodfokú eljárással felmerült költségeit - pervesztessége folytán - maga köteles viselni.

D-, 2016. október 26.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -